

در رسانه های بزرگ جهان چه میگذرد؟؟؟

یک پژوهش منسجم برای اولین بار

بخش ۵

پژوهش و گردآورنده استاد «صبح»

روزنامه ی نیهون کیزای شیمبون (جاپان)

نیهون کیزای شیمبون (Nihon Keizai Shimbun) یکی از بزرگترین شرکت‌های رسانه‌ی در جاپان است. حوزه‌ی تخصصی انتشار روزنامه‌ها و نشریات این شرکت که به نیکی (Nikkei) نیز ملقب است، مسایل و اخبار پیرامون امور مالی، تجارتي و صنعت است. . . شرکت نیکی نشریات زیر را منتشر می‌کند:

روزنامه‌ی نیهون کیزای شیمبون با رویه اقتصادی که بزرگترین روزنامه‌ی اقتصادی و عنوان آن به معنی روزنامه‌ی اقتصادی جاپان است؛

روزنامه‌ی نیکی کینیوشیمبون که به پوشش اخبار مالی می‌پردازد؛

روزنامه‌ی نیکی سانگیوشیمبون که حوزه‌ی فعالیت و انتشار آن مسایل تجارتي و صنعتی است؛

روزنامه‌ی ریوستو شیمبون که به پوشش اخبار بازاریابی و تجارتي می‌پردازد و

روزنامه‌ی نیکی ویکلی که به انعکاس اخبار اقتصادی به زبان انگلیسی مبادرت می‌ورزد.

نیهون کیزای شیمبون مهمترین مرجع وقایع و رویدادهای اقتصادی، معاملات و قوانین و حاوی اخبار تجارتي، صنعت و مالی جاپان است. روزنامه‌ی اقتصادی در جاپان پدیده‌ی جدیدی نیست و ریشه در دوران امپراتوری میجی دارد. نیهون کیزای شیمبون در حقیقت جانشین، روزنامه‌ی چوگای بوکا شیمپو به معنای اخبار قیمت‌های داخلی و خارجی است که در ۱۸۷۶ برای گزارش فعالیت‌های اقتصادی و توسعه‌ی دوران امپراتوری میجی تاسیس شده بود.

در ۱۸۸۹ چوگای بوکا شیمپو به چوگای شوگیو شیمپو به معنی اخبار رویدادهای تجارتي داخلی و خارجی تغییر نام داد و در نهایت در سال ۱۹۴۶ نام روزنامه به نام فعلی آن مبدل شد. این روزنامه کلیه‌ی اطلاعات مربوط به بورس‌های جاپان، وضعیت کارخانجات، اتحادیه‌ها، اصناف، جریان‌های کارگری، طرح‌های نوین اقتصادی، ابتکارات صنعتی و مالیاتی را منتشر نموده و به نوعی تریبون صنعتگران و تجار جاپانی نیز به حساب می‌آید. این روزنامه علاوه بر توجه به جاپان و چاپ ضمیمه‌های مختلف درباره قیمت بورس‌ها، ارزها، کالا و سایر خدمات به درج اخبار اقتصادی جهان، وضعیت بورس‌های عمده‌ی جهان، نوسانات ارز و کالا، مصاحبه با کارشناسان و سیاستگذاران اقتصادی مطرح در جهان مبادرت می‌کند.

شرکت نیکی روزنامه‌های خود را در سراسر جهان به زبان اصلی (جاپانی) و یا ترجمه شده به فروش می‌رساند. همچنین مقالات جاپانی روزنامه‌ها و نشریات خود را به زبان انگلیسی بر روی وب سایت خود قرار می‌دهد. نیهون کیزای شیمبون اکنون با سه میلیون تیراژ در روز بزرگترین روزنامه‌ی اقتصادی دنیا است. روزنامه علیرغم تخصصی بودن از سبک نوشتاری بسیار ساده‌ی بهره می‌برد و در حقیقت تلفیقی از سبک خبر اقتصادی غربی با سبک روایت جاپانی است. موضوعاتی با عناوین تجارت کوچک، اقتصاد خانواده، اقتصاد شهری و گزارش‌های جالب و فراگیر به عمومی کردن

روزنامه كملك کرده‌اند به صورتی که مخاطب این روزنامه تنها متخصصان نیستند بلکه در حقیقت به روزنامه پی برای عموم تبدیل شده است. شرکت نیهون کیزای شیمبون در بیشتر شهرهای مهم تجارتی جهان دفتر دارد و از این طریق علاوه بر تهیه خبر به خرید خبر نیز می‌پردازد. این شرکت مالک TVT. KY و NIKKEI CNBC نیز است که اخبار مالی و بازارهای جاپان را در ساعات کاری پخش می‌کند. در ساعات غیرکاری و اواخر هفته نیز NIKKEI CNBC به پخش مجدد اخبار اقتصادی که در طول روز و در طول يك هفته پخش شده‌اند، می‌پردازد.

روزنامه آساهی شیمبون (چاپان)

تاریخ انتشار رسمی مهمترین منبع خبر و اطلاع رسانی در جوامع امروزی یعنی روزنامه در جاپان به دهه‌ی ۱۸۵۰ باز می‌گردد. در این دهه اولین نشریه‌ی هفتگی که عمدتاً ترجمه‌ی اخبار از روزنامه‌های هالندی بود، منتشر شد. تا این دهه هالند تنها کشور خارجی‌ای بود که اجازه‌ی تجارت در جاپان را داشت. پس از رسیدن ناوگان آمریکا برای تجارت در سال ۱۸۵۳ به جاپان، عملاً انزوای ۲۳۷ ساله جاپان خاتمه یافت. و در دو دهه‌ی بعد ما شاهد چاپ و انتشار سه روزنامه خصوصی در جاپان هستیم. در فیروری سال ۱۸۷۱ اولین روزنامه‌ی جاپانی یعنی ماینی‌چی شیمبون در شهر یوکوهاما چاپ و انتشار یافت. سه سال بعد در سال ۱۸۷۴ روزنامه‌ی یومیوری شیمبون که فعلاً پر تیراژترین روزنامه‌ی است، منتشر شد و در سال ۱۸۷۹ روزنامه‌ی آساهی شیمبون (روزنامه‌ی خورشید صبحگاهی) که اکنون یکی از با وجهه‌ترین روزنامه‌های جاپان است، در اوکانا آغاز به انتشار کرد.

روزنامه‌ی آساهی شیمبون همواره يك روزنامه‌ی طرفدار آزادی بیان و دموکراسی در جاپان بوده و امروز به عنوان يك روزنامه چپ گرا شناخته می‌شود. این روزنامه همواره یکی از ستایشگران حکومت خانوادگی کیم در کره‌ی شمالی طی دهه‌های گذشته بوده است.

این روزنامه همچنین از انقلاب فرهنگی در چین و سقوط خمرهای سرخ در کامبوج حمایت کرد. آساهی شیمبون از حامیان فرقه آئوم شینریکیو که عامل فاجعه ناشی از گازسارین در مترو توکیو بود، می‌باشد. در مجموع می‌توان این روزنامه را قائل به دیدگاه استالینیستی درباره‌ی امور اجتماعی و سیاسی دانست. تا زمان انتشار روزنامه ی آساهی شیمبون در جاپان، و حتی پس از آن، کیفیت گزارش‌های چاپ شده در روزنامه‌ها تا حدودی بهتر شده بود. آساهی شیمبون اولین روزنامه‌ای بود که سیاست بی طرفی را در چاپ و انتشار مطالب خود اتخاذ کرد و تاکید اصلی‌اش را بر صحت گزارش‌هایش گذاشت. در آن سال‌ها نه فقط گزارش‌های غیر واقعی در روزنامه به طور گسترده چاپ می‌شد بلکه بی طرفی در چاپ مطالب روز به روز کمتر می‌شد.

همین اکنون ۱۲۱ روزنامه در جاپان چاپ می‌شوند که همگی نیز عضو انجمن ناشران و مدیران روزنامه‌های جاپان (NSK) می‌باشند. جاپان برترین کشور دنیا است بلکه تیراژ روزنامه‌های این کشور به ۷۱ میلیون نسخه در روز می‌رسد که بی نظیر است. این میزان تیراژ بالغ بر ۱۰ هزار تن کاغذ روزنامه است. روزنامه ی یومیوری شیمبون با تیراژ ۱۰/۳ میلیون نسخه در روز، آساهی شیمبون با تیراژ ۸/۳ میلیون نسخه و ماینیچی شیمبون با ۴ میلیون نسخه در روز مقام‌های اول تا سوم طبع روزنامه در جاپان را در اختیار خود دارند. این تیراژها زمانی که به صورت مقایسه‌ای در سطح جهانی مطرح شوند، چشمگیر به نظر می‌رسند. مثلا روزنامه ی یو. اس. ای تودی آمریکا روزی ۲/۲ میلیون نسخه، وال استریت ژورنال ۱/۸ میلیون نسخه، نیویارک تایمز ۱/۱ میلیون و روزنامه ی تایمز انگلیس فقط ۷۵۰ هزار نسخه در روز چاپ می‌شوند.

۹۰ درصد روزنامه‌های جاپان برای مشتریان فرستاده می‌شود که این میزان حاکی از نرخ بالای با سوادی در جاپان است. اکنون ۹۹ درصد مردم با سوادند و ۷۵ درصد آنها نیز اعلام کرده‌اند که هر روز روزنامه مطالعه می‌کنند. امروز آساهی شیمبون از اعتبار خاصی در میان خوانندگان خود برخوردار است. این روزنامه با همکاری اینترنشنل هرالدریون روزنامه ی انگلیسی زبان اینترنشنل هرالدریون / آساهی شیمبون را منتشر می‌کند. شرکتی که روزنامه ی آساهی شیمبون را منتشر می‌کند روزنامه‌های دیگر، کتب مختلف، مجلات و منابع مرجع مختلفی را نیز منتشر می‌کند. این شرکت همچنین شبکه‌ی تلویزیونی و پایگاه اینترنتی خاص خود را نیز دارد.

لوگوی آساهی شیمبون خورشیدی در حال طلوع است. این روزنامه سرمایه‌ی خالصی بالغ بر ۶۵۰ میلیون دالر و فروش سالانه‌ای بالغ بر ۴/۱۷ میلیارد دالر دارد. اداره‌های انتشارات داخلی این روزنامه در پنج شهر توکیو، اوزاکا، فوکویوکا، ناگویا و هوکایدو واقع هستند. ادارات اصلی خارجی این روزنامه نیز در شهرها و کشورهای لندن، هیرلن (هالند)، نیویارک، لاس‌آنجلس، سنگاپور، و

هانگ کانگ واقع هستند. آساهی شیمبون به لحاظ کادر قوی سیاسی اش شهره است به گونه‌ای که حتی این روزنامه می‌تواند بر انتخاب نخست وزیر جاپان نیز تاثیر بگذارد.

این روزنامه در عین نفوذی که در میان مردم و مقامات دولتی دارد به عنوان روزنامه‌ای پیشرو دارای دیدگاه‌های آزاد منشانه و روشنفکرانه شناخته می‌شود. این روزنامه آبونه بیش از ۲۰ خبرگزاری مختلف جهان است و در عین حال ۵۱ روزنامه نگار در ادارات خارجی خود دارد. این روزنامه به خاطر ارائه اخبار دست اول خارجی نیز بسیار مشهور است و بسیاری از اخبار دست اول جهان حتی پیش از درج در روزنامه‌های محلی به دفتر آساهی شیمبون می‌رسد.

این روزنامه در دو نوبت صبح و عصر چاپ می‌شود. آساهی شیمبون در میان قشر میانه و بالای جاپان خوانندگان بیشتری دارد. آساهی شیمبون ۶۸۹۰ پرسونل در اختیار دارد که ۲۲۱۹ نفر آنها در واحد ویراستاری آن مشغول به کار هستند. روزانه ۱۹۰۰ تن کاغذ روزنامه اختصاص به چاپ و انتشار این روزنامه می‌یابد. تیراژ این روزنامه به حدی بالاست که هر روز حدود ۲۹ تن جوهر صرف چاپ آن می‌شود. ۳۴۰۰ واحد توزیع با در اختیار داشتن ۸۴ هزار نیرو هر روز نسخه‌های آساهی شیمبون را بین خوانندگان توزیع می‌کنند.

آساهی شیمبون از صفحات گوناگون تشکیل شده است که می‌توان به صفحات خبر، رویدادهای کشور، خارجی و بین‌الملل، ورزشی، فرهنگ و هنر، تکنولوژی، تلویزیون و سینما اشاره کرد. این روزنامه در قطع بزرگ و به دو صورت چهار رنگ و تک رنگ منتشر می‌شود.

هفته نامه ی آلمانی اشپیگل

[پس از خروج انگلیسی‌ها این مجله در اختیار رودلف آگستین، از سردبیران برجسته‌ی آلمانی قرار گرفت و از آن زمان بود که نام آن به اشپیگل تغییر یافت. آگستین تا زمان مرگش در هفت](#)

نوامیردو هزار و دومیلادی تملك و مسوولیت مجله را بر عهده داشت. هفته نامه اشپیگل از سال نوزده پنجاه به این سو تحت مالکیت آگستین و جان جار قرار گرفت. جار در سال نوزده شصت و دومیلادی سهم خود را به ریچارد گرونر فروخت. در سال نوزده شصت و نومیلادی، آگستین سهم گرونر را چهل و دومیلیون مارك خرید و تنها سهامدار اشپیگل شد.

هفته نامه اشپیگل (به معنای آینه که نماد انعکاس است) بزرگترین و با نفوذترین هفته نامه ای آلمان است که در هامبورگ منتشر می شود. شمارگان این هفته نامه حدود یک میلیون نسخه در هر نوبت است. اولین شماره اشپیگل در چهارجنوری ۱۹۴۷ در هانوفر منتشر شد. از نوامبر ۱۹۴۶ تا جنوری ۱۹۴۷ این مجله با نام *Diese woche* به معنی این هفته با ابتکار و حمایت دولت انگلیس در آلمان منتشر می شد. اما پس از خروج انگلیسی ها این مجله در اختیار رودلف آگستین، از نویسندگان برجسته ای آلمانی قرار گرفت و از آن زمان بود که نام آن به اشپیگل تغییر یافت. آگستین تا زمان مرگش در هفت نوامبر ۲۰۰۲ تملك و مسوولیت مجله را بر عهده داشت.

هفته نامه اشپیگل از سال ۱۹۵۰ به این سو تحت مالکیت آگستین و جان جار قرار گرفت. جار در سال ۱۹۶۲ سهم خود را به ریچارد گرونر فروخت. در سال ۱۹۶۹، آگستین سهم گرونر را چهل و دو میلیون مارك خرید و تنها سهامدار اشپیگل شد. در سال ۱۹۷۱، شرکت گرونر و جار مجددا بیست و پنج درصد سهام مجله را خرید. در سال ۱۹۷۴، آگستین اشپیگل را از نو ساختار بندی کرد و به کارکنان فرصت داد که سهامدار مجله شوند. هر کس که سه سال در مجله کار می کرد فرصت و حق داشت که سهامدار شود و در مدیریت مجله شرکت داشته باشد.

از سال ۱۹۵۲، اشپیگل به هامبورگ منتقل شد. از آنجا که با استقبال خوبی روبرو شد به بازسازی کادر خبری، تحریریه و گرافیک خود اقدام کرد و علاوه بر توجه به موضوعات، بیشتر مطالب خود را نیز بهبود بخشید. از آن زمان اشپیگل سعی کرد حتی الامکان عکس های مربوط به موضوع را نیز ارائه نماید. اشپیگل از لحاظ سبك و نحوه ای ارائه مطالب به مجلات خبری آمریکا نظیر تایم و نیوزویک شبیه است اما از لحاظ حجم مطالب و مقالات عمقی قابل مقایسه با آتلانتیک مونتلی در آمریکا و اکونومیست در انگلیس است. یافتن ریشه های خبر و گزارش از حقیقت ماجرا مهمترین وجه مشخصه اشپیگل است. خبرنگاران این نشریه که از موفق ترین خبرنگاران دنیا به حساب می آیند با هر مشقتهی که شده به واقعیت خبر و گزارش دست پیدا می کنند و به همین دلیل این هفته نامه یکی از مهمترین و تاثیر گذارترین نشریات آلمان و اروپا به حساب می آید.

کشف اختلاس مالی صدر اعظم سابق آلمان، هلموت کهل، کشف تقلبات مالی و انتخاباتی حزب دموکرات مسیحی آلمان و کشف قراردادهای پشت پرده ای کارخانه های اسلحه سازی آلمان همگی از خبرهایی بوده اند که نخستین بار توسط این نشریه طرح شدند.

رویهی بر ماسازی سوء عمل‌های سیاسی و رسوایی‌ها از سوی اشپیگل به سال ۱۹۵۰ باز می‌گردد، یعنی زمانی که پارلمان فدرال ناچار شد در خصوص اتهامات مطرح شده بوسیله‌ی اشپیگل تیمی برای تحقیق و بررسی تشکیل دهد. در این سال اشپیگل ادعا کرد که تعدادی از اعضای پارلمان با دریافت رشوه در تعیین مکان استقرار دولت آلمان غربی در شهر بن و تعیین آن به عنوان پایتخت نقش داشته‌اند. همین نوع اقدامات اشپیگل باعث شده که به آن لقب "سلاح تهاجمی دموکراسی" دهند.

با اینکه این رویه‌ی اشپیگل بارها برای نشریه و دست اندرکاران آن مشکل ساز بوده به طوری که انتشار خبر مشکلات مالی در نیروهای مسلح آلمان در سال ۱۹۶۲ باعث شد که سردبیر و چهارتن دیگر از اعضای تحریریه‌ی اشپیگل به اتهام افشای اسناد دولتی صدوچهار روز را در زندان بگذارند، با این حال اشپیگل همچنان به این رویه‌ی خود ادامه داده و اینک به عنوان یکی از قویترین هفته نامه‌های جهان مطرح است.

اشپیگل به دو جهت بسیار مورد توجه است. یکی به خاطر پوشش وسیع خبری و تجزیه و تحلیل اخبار و رویدادها و دیگر به خاطر نحوه‌ی نگارش هوشمندانه، جهت دار و منتقدانه‌اش.

با اینکه تعداد کشورهای آلمانی زبان در دنیا محدود است اما اشپیگل یکی از پر تیراژترین هفته نامه‌های جهان به شمار می‌آید و به عنوان هفته نامه‌ای وزین که حاوی اخبار و اطلاعات سودمندی چه درباره‌ی جهان و چه درباره‌ی آلمان است در سرتاسر اروپا و جهان خوانده و بررسی می‌شود.

از انتقادات مهمی که به اشپیگل همواره وارد می‌شود این است که در این مجله زبان آلمانی تنها زبان انتشار مطالب است. برخی نیز معتقدند که آگستین و اوتو کوهرل، از نویسندگان برجسته‌ی اشپیگل در گذشته، روابط نزدیکی با نازی‌های آلمان خصوصا ماموران اس. اس داشتند.

با وجود این انتقادات اشپیگل همچنان مورد قبول جهانیان به لحاظ موثق بودن و دقیق بودن اخبار و گزارش‌هایش می‌باشد. اشپیگل که بیشتر مواقع بیش از سه صد صفحه مطلب دارد صفحات خود را به عناوین زیر اختصاص داده است:

- اهم اخبار، - رویدادهای آلمان که شامل اخبار سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آلمان است، - اقتصاد و تجارت، - رسانه که شامل تلویزیون، اینترنت و سینما است، - اجتماعی که شامل خبر و تحلیل پیرامون رویدادهای اجتماعی است، - خارجی که اخبار بین الملل را پوشش می‌دهد، - ورزشی، - فرهنگ و ادب که اخبار فرهنگی و هنری درج و هنرمندان و تازه‌های کتاب را معرفی می‌کند، - علم و فناوری که اخبار علم و فناوری را درج می‌کند - اشخاص که به معرفی شخصیت‌های خبر ساز هفته می‌پردازد.

اشپیگل ضمیمه‌ی بسیار مهمی نیز با عنوان گزارشگر دارد که در آن به بررسی موضوع یا موضوعات خاص به صورت فراگیر و همه جانبه می‌پردازد و پرونده‌ی کاملی از موضوع را به همراه مصاحبه‌های مرتبط با آن در اختیار خواننده قرار می‌دهد.

اشپیگل خبرنگاران بسیاری دارد، در حالیکه در تحریریه آن نیز بیش از صد نفر فعالیت می‌کنند. این نشریه در بیش از بیست پایتخت جهان دفتر دارد و اخبار و گزارش‌های خارجی خود را مستقیماً از این دفاتر تهیه می‌کند. این مجله بر روی ورق گلاسه سبک به صورت چهاررنگ، مصور و مفتولی عرضه می‌شود. از سال نوزده هشتاد و هشت - اشپیگل یک شبکه تلویزیونی نیز راه اندازی کرده است. در سال نوزده نود و چهار - اشپیگل آن‌لاین (SPON) راه اندازی شد. در بیست و یک اکتبر دوهزار و چهار - نسخه‌ی انگلیسی اشپیگل با نام اشپیگل اینترنشنل آغاز به کار کرد. اشپیگل آن‌لاین اولین منبع خبری بود که دست داشتن القاعده در انفجارهای هفت جولای دوهزار و پنج لندن را مطرح کرد.